

Onderwerp

Voortgang verduurzaming beroepsvisserij

Registratienummer

2024805

Datum

7 februari 2017

Auteur

Ir. E. Boesewinkel

Afdeling/Bureau

RE

Openbaarheid

Openbaar

Portefeuillehouder

Appelman, J.N.J.

Ter kennisname aan PS en
burgerleden*Kern mededeling:*

Gedeputeerde Staten hebben samen met de colleges van Noord-Holland en Friesland, enkele non-gouvernementele organisaties en de organisatie voor beroepsvissers een brief gericht aan het ministerie van Economische Zaken met het verzoek aan staatssecretaris Van Dam de oorzaak van en de oplossing voor het probleem van overbevissing in IJsselmeer en Markermeer in de eigen organisatie te zoeken. Een verzoek om de visserij actief te saneren. Met deze mededeling, toelichting op deze mededeling en enkele andere zaken deelt het college de actualiteit rond beroepsvisserij in IJsselmeer en Markermeer met uw Staten.

Mededeling:

Eerder zijn uw Staten in 2011, 2013 en 2014 geïnformeerd over de problematiek die de niet-duurzame beroepsvisserij op het IJsselmeer en Markemeer omgeeft, de oplossingsrichtingen voor verduurzaming die door meerdere belanghebbende organisaties worden gezien en de rol van Flevoland in dit proces. Onder leiding van het ministerie van Economische Zaken is jaren lang overleg gevoerd over de aanpak van verduurzaming van beroepsvisserij. Het ministerie is verantwoordelijk voor het visserijbeleid en recreatiebeleid, de provincies voor een aanzienlijk deel van het natuurbeleid. Beroepsvissers (Producenten Organisatie-PO), provincies Noord-Holland en Friesland, Vogelbescherming, Blauwe Hart en Sportvisserij Nederland zien onvoldoende voortgang, onvoldoende daadkracht van de zijde van het ministerie. Het ministerie heeft de mogelijkheid om onder de Visserijwet effectieve maatregelen te treffen, maar laat dit na, om financiële claims en precedentwerking te vermijden. Het ministerie heeft wel vanaf 2014 een reductie doorgevoerd in staande netten voor de vangst van schubvis, tot vijftien procent.

De vissers zijn voor de reductie gecompenseerd met circa 700.000 Euro. Met vijftien procent van de netten hebben vissers vervolgens meer snoekbaars gevangen dan de jaren er voor en is de brasem desondanks, zo bleek uit een wetenschappelijke rapportage in 2016, op de rand van uitsterven gebracht. De Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit heeft daarnaast gerapporteerd dat vissers massaal wettelijke bepalingen overtreden en dat toezicht en handhaving het verschil niet maken kan. Daarnaast is gebleken dat de juridische grondslag van de beperking van de netten die het ministerie had opgelegd onjuist is. Vissers gebruiken de netten namelijk ook voor de vangst van wolhandkrab, wat niet bekend was bij het ministerie, waarop de Raad van State heeft geoordeeld dat het ministeriele besluit een gebrek vertoont; er is een ommissie bij de inventarisatie van bij het besluit betrokken belangen.

Om meer controle en daarvoor noodzakelijke sturingsinstrumenten met werkelijke grip te krijgen, is volgens alle betrokken partijen een nieuwe grondslag vanuit de Visserijwet nodig. Vanaf 2015 zijn diverse bestuurlijke overleggen gevoerd waarin het ministerie heeft toegezegd in het najaar van 2016 met een voorstel voor herziening van het visrechtenstelsel te komen. Het concept voorstel dat het ministerie heeft opgesteld bleek zeer halfslachtig, kleine veranderingen met behoud van het huidige rechten stelsel als basis en het vooruitzicht van een nieuwe wettelijke grondslag na 2021, waarna herstel van visbestanden in 2027 mogelijk een feit kan zijn. De inspanningen van partijen, menskracht, ecologische en juridische studies en adviezen, compensatie, overleggen en meer in achterliggende jaren beslaan miljoenen euro's. Voor het herstel van de natuurlijke waarden van IJsselmeer en Markermeer, inclusief de visstand, worden vele tientallen miljoenen geïnvesteerd zoals de Marker Wadden en de Vismigra-

tierivier. De visrechten hebben een waarde van ongeveer 5 tot 10 miljoen euro. De staatssecretaris was voornemens de Tweede Kamer te informeren over de voortgang die hij in overleg met partijen heeft geboekt. Alle partijen buiten het ministerie hebben vervolgens een eigen brief aan de staatssecretaris en fracties van de Tweede Kamer gericht. In die brief nemen partijen afstand van het voornemen van de bewindspersoon om het proces te blijven gaan zoals deze voorstelt en verzoeken partijen om alsnog de visrechten af te kopen, omdat sanering de enige effectieve maatregel lijkt om de transitie naar economisch en ecologisch duurzame visserij binnen afzienbare termijn.

Achtergrondinformatie

De beroepsvisserij is al lang een vorm van overbevissing. De visproductie capaciteit van het water van het IJsselmeer en Markermeer is door waterkwaliteitsverbeteringen en natuurlijke ontwikkelingen decennia lang gedaald. Al vanaf 2010 is de visserij economisch, voor de groep van ruim 70 (gedeeltelijk deeltijd) visserijbedrijven, nauwelijks rendabel geweest. De voornaamste inkomstenbron, de paling, is onder het Europese Aalherstelplan boven de natuurlijke afname, verder verkleind. Na uitputting van bestanden van snoekbaars en baars rond 2012 worden ook andere schubvissen als voorn en brasem in grotere hoeveelheden weggevangen. Sportvissers beleven zodoende al lang geen plezier meer met een dag IJsselmeervissen en de economie van recreatief vissen is dan ook ingestort voor deze gebieden. De visserij heeft ook invloed op de beschikbaarheid van vis als voedsel voor populaties van vogels waarvoor instandhoudingdoelstellingen zijn vastgelegd in een Natura 2000 aanwijzingsbesluit ter voldoening aan de verplichtingen voor het instellen van speciale beschermingszones onder de Vogelrichtlijn. De effecten van visserijen in het IJsselmeergebied zijn al voor 2012 getoetst op mogelijke negatieve effecten om te bepalen of deze vergunning vrij kunnen worden opgenomen als gebruik in het ontwerp Natura 2000 beheerplan. Meerdere vormen van visserij, met fuiken, hoekwant en kistjes op paling en fuiken op wolhandkrab, zijn onschadelijk voor natuurdoelen. In staande netten echter die worden gebruikt voor vangst van schubvis kunnen vogels verdrinken. Visserij op spiering, het belangrijkste visje dat als voedsel dient voor vogels, kan broedsucces of winteroverleving van vogels verkleinen. Voor deze twee vormen van visserij waren daarom wel vergunningen nodig van provincies onder de Natuurbeschermingswet 1998, thans de Wet natuurbescherming.

Het ministerie van EZ (destijds LNV) heeft ooit als uitgangspunt gehad dat vanaf 2008 visserij duurzaam planmatig wordt georganiseerd door overleggen van beroeps- en sportvisserij (eventueel overige belanghebbenden), in Visstandsbeheercommissies (VBC). Het IJsselmeergebied kent geen officiële VBC, deze is sinds 2007 in oprichting geweest. De beroepsvissers verenigd in de PO dienen desondanks als VBC in oprichting jaarlijks een Visplan in. Rijkswaterstaat adviseert of het Visplan goed is afgemeten aan de normen van de 'maatlat vissen' van de Kaderrichtlijn Water. Het ministerie van EZ keurt het Visplan daarna goed, waarna het Visplan basis wordt voor jaarlijkse vergunningen. De vergunningen onder de Visserijwet die het ministerie jaarlijks afgeeft leggen tot op heden geen beperkingen op omwille van andere belangen. Het ministerie heeft het wegen van natuurbelangen doorgeschoven naar de procedures bij provincies onder de Natuurbeschermingswet. Provincies leggen naast voorschriften om schade aan Natura 2000 te voorkomen geen beperkingen op aan beroepsvisserij omwille van sportvis- of bredere natuurbelangen. Daarmee komt verduurzaming van visserij niet dichterbij. En het recreatieve potentieel voor sportvisserij als economisch belang blijft onbereikbaar. De natuurdoelen staan nog altijd onder druk. Natuurbeschermingsorganisaties willen ook strengere voorschriften en een snellere overgang naar duurzame visserij, wat alleen haalbaar is met sterke verkleining van de visserij inspanningen. Toen het overleg in de VBC i.o. jarenlang vrijwel geen effectieve verkleining van de inspanningen opleverde zijn Sportvisserij Nederland, Vogelbescherming en Blauwe Hart gaan procederen tegen de Natuurbeschermingswet vergunningen van de provincies. Deze stap werd door beroepsvissers als een directe aanval beschouwd en het overleg in de VBC i.o. opgeschort. De ruzie tussen beroeps- en sportvissers en natuurbeschermers werd bestuurlijk en in media zodoende opgehangen aan besluiten van de provincies in 2011.

Onder leiding van Friesland is in 2012 een overlegtraject gestart onder leiding van een onafhankelijke bestuurder, Marjan van Kampen, thans ook burgemeester van Teijlingen. De beroepschriften tegen de provinciale vergunningen voor de beroepsvisserij van dat jaar zijn, op verzoek van Flevoland met verwijzing naar de Mediation door alle partijen ingetrokken. Partijen hebben vervolgens samen gewerkt aan een Masterplan voor de transitie van de beroepsvisserij naar een systeem met een economisch en ecologisch duurzame grondslag. Het Masterplan bevatte een aanbeveling aan het ministerie op basis van een wetenschappelijk advies van Imares om de visserij op schubvis voor drie jaren geheel te sluiten. Het ministerie heeft het plan ontvangen, maar niet formeel vastgesteld en de aanbevelingen terzijde gelaten. De visserij werd in afwijking van het advies niet gesloten, maar er werd een reductie toegepast. Gebleken is dat de reductie in de aantallen netten die beroepsvissers kunnen gebruiken voor visserij op schubvis geen goede sturing op de onttrekking van de hoeveelheden vis oplevert.

Overige zaken met relaties met het dossier

Nieuwe Wet natuurbescherming en Beheerplan Natura 2000

Alle bekende vormen van visserij zijn tot 2012 geïnventariseerd en onderworpen aan een effectenanalyse en een nadere effecten analyse. Visserij op paling en wolhandkrab kan zonder vergunning, omdat er geen kans is op significante negatieve effecten in het licht van de instandhoudingdoelstellingen Natura 2000 voor beide gebieden. Visserij met staande netten (als 'warrelnetten' op de bodem) op wolhandkrab en staande netten voor visserij op schubvis moeten steeds worden onderworpen aan een passende beoordeling. Ditzelfde geldt de visserijen op spiering.

De nieuwe wet en het ontwerp Beheerplan Natura 2000 dat tot 1 februari voor publieke inspraak ter visie gelegen heeft, bieden geen nieuwe kansen, extra ruimte of restricties voor de beroepsvisserij. Deze ambtelijke analyse wordt door de PO als vertegenwoordigers van beroepsvissers onderschreven.

Betekenis van de inspanningen van de Stichting Transitie IJsselmeer

In 2016 en 2017 werkt een onafhankelijke stichting STIJ met subsidie van het rijk en provincies Noord-Holland en Flevoland met beroepsvissers aan voorbereiding op een duurzamer stelsel. De stichting heeft voor besteding van het subsidie van Flevoland in 2016 een tussenrapportage aangeleverd. De stichting werkt intensiever samen met een 'kopgroep' van beroepsvissers die geheel afhankelijk zijn van visserij, waaronder Urker families, die in de toekomst willen en kunnen gaan behoren tot de ongeveer tien bedrijven die kunnen voortbestaan. De activiteiten zijn niet vergeefs, onafhankelijk van de uitkomsten van de politieke bestuurlijke wendingen. Bijvoorbeeld ontwikkeling van digitale vangstregistraties en digitale logboeken en ketenverbreding en productontwikkeling en nieuwe markten.

Spieringstand is hoog in het IJsselmeer maar visserij kan in 2017 niet geopend

Na 2012, toen de Raad van State de visserij op spiering heeft stilgelegd is niet meer op spiering gevist. Openstelling van de visserij op spiering door het ministerie van EZ geschiedde in het verleden door toetsing aan een intern protocol, waarvoor een analyse van Imares als basis had gediend. Opstelling van visserij volgt wanneer de aantallen spiering van beide meren als gewogen gemiddelde het limit reference point van het protocol te boven gaat. In het najaar bemonstert Imares (thans Wageningen Marine Research) IJsselmeer en Markermeer. In het najaar van 2016 bleken de aantallen spiering in het IJsselmeer ruim boven het limit reference point van het protocol, in het Markermeer echter daar net onder. Dat is in januari 2017 gerapporteerd. Het vermoeden gelet op de verschillen tussen beide meren is dat in beide meren gescheiden populaties voorkomen, wat een reden is om het toepassen van een gewogen gemiddelde onder het protocol te verlaten. Voorts is de studie onder het protocol ook nog verouderd in die zin dat sinds 2012 op last van de Raad van State na bezwaren van Vogelbescherming Nederland de doelen voor visetende watervogels (fuut, nonnetje, grote zaagbek, dwergmeeuw en zwarte stern) extreem veel hoger zijn komen te liggen. In welke mate spieringvisserij eventueel toelaatbaar zou zijn onder de Wet natuurbescherming in 2017 door provincies is deels een futiel vraagstuk geworden, omdat een passende beoordeling nog

opgesteld zou moeten worden en de wet een procedure kent die pas afrondt als de vangbaarheid van spiering, tijdens de paaitijd in februari of maart al voorbij is. De beroepsvissers lijken er niet erg rouwig om, spiering levert weinig op en iedere kilo spiering die door snoekbaars wordt gegeten levert een halve kilo vangbare snoekbaars extra op die op de markt tot vijftig keer meer oplevert per kilo.

Nieuwe vergunningen voor schubvis

Jaarlijks wordt door de Provincies Friesland en Flevoland voor het IJsselmeer en het Markermeer-IJmeer een vergunning verleend voor het vangen van schubvis. Voor de periode na 1 juli 2017 is een nieuwe vergunning nodig onder de Wet natuurbescherming. Deze vergunningaanvraag dient voorzien te zijn van een nieuwe passende beoordeling. De vraag is of de huidige afspraken over bijvangst met Vogelbescherming Nederland in een nieuwe Wet natuurbeschermingsvergunning kunnen worden bestendigd.

Met de Wet natuurbescherming (Wnb) komt ook de bevoegdheid voor het verlenen van ontheffingen en vrijstellingen bij soortenbescherming bij de provincies te liggen (voormalige Flora- en Fauna-wet). Daarmee is de provincie niet alleen bevoegd gezag voor de toetsing van handelingen met mogelijke gevolgen voor Natura 2000-gebieden (de gebiedenbeschermingsbepalingen) maar ook voor de toetsing van handelingen met mogelijke gevolgen voor beschermde dier- en plantensoorten (de soortenbeschermingsbepalingen).

In paragraaf 3.1 Wnb wordt een link gelegd tussen soortenbescherming en de Vogelrichtlijn.

Alle vogels die beschermd zijn op grond van artikel 1 van de Vogelrichtlijn vallen onder het beschermingsregime van artikel 3.1 Wnb, voorzover deze vogels van nature in Nederland voorkomen. Artikel 3.1 Wnb ziet op het verbod om vogels opzettelijk te doden of te vangen. Opzet omvat echter tevens voorwaardelijke opzet, waardoor - anders dan onder de Flora- en Faunawet- ook deels niet opzettelijke handelingen (zoals het bijvangen van visetende watervogels) onder de verbodsbepalingen vallen. Volgens jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie is sprake van voorwaardelijke opzet indien degene die de handeling heeft verricht de vangst of de dood van een specimen van een beschermde diersoort heeft gewild, althans de mogelijkheid van die vangst of dood heeft aanvaard.

Het is daarom nog niet duidelijk of een nieuwe Wnb vergunning en ontheffing kan worden verleend.

Wij volgen dit proces nauwgezet.

Bijlagen

Naam bijlage:	eDocs nummer:	Openbaar in de zin van de WOB (ja/nee aangeven)
Afschrift verzoek provincie Fryslân aan ministerie van Economische Zaken om actie verbeteren situatie IJsselmeervisserij	2021220	Ja
		Ja
		Ja

Ter inzage in de leeskamer

Naam bijlage:	eDocs nummer:	Openbaar in de zin van de WOB (ja/nee aangeven)

AFSCHRIFT

Staatssecretaris M. van Dam
ministerie van Economische Zaken
Postbus 20401
2500 EK Den Haag

postbus 20120
8900 hm leeuwarden
tweebaksmarkt 52
telefoon: (058) 292 59 25
telefax: (058) 292 51 25

www.fryslan.frl
provincie@fryslan.frl
www.twitter.com/provfryslan

Leeuwarden, 10 januari 2017
Verzonden, **13 JAN. 2017**

Ons kenmerk : 01384550
Afdeling : Stêd en Plattelân
Behandeld door : K.G. Talma / (06) 29 24 66 76 of k.talma@fryslan.frl
Uw kenmerk :
Bijlage(n) : 1
Onderwerp : IJsselmeervisserij

Geachte heer Van Dam,

Sinds 2012 tracht uw ministerie samen met ons en vooral de betrokken vissers tot een oplossing te komen rondom de visserij op het IJsselmeer en Markermeer. Helaas moeten wij constateren dat hier te weinig voortgang in wordt geboekt. Namens de ondertekenende partijen doen wij hierbij een dringend beroep op u om tot een oplossing te komen met betrekking tot de IJsselmeervisserij. Er zijn te veel vergunningen en met het huidige wettelijke beheerstelsel zijn er te veel (potentieel) inzetbare netten. De toestemming in 2016 voor de vangst van wolhandkrab, waarbij het vrijwel volledige potentieel aan netten ingezet mag worden heeft de situatie alleen maar ingewikkelder gemaakt. De visbestanden zijn desastreus slecht en de problematiek speelt al vele jaren. Als u niet met een erg snelle en adequate oplossing komt vanuit de visserijwet, schuift het probleem opnieuw door naar de provincies en de andere partijen. Wij verwachten dan grote problemen rondom de verlening van de vergunning voor de Wet Natuurbescherming, die in de eerste helft van 2017 door de provincies verleend zou moeten worden.

Noodzaak

Wij doen daarom gezamenlijk een indringend beroep op u om dit zo spoedig mogelijk alsnog te realiseren. Dit dient te gebeuren met alle middelen die ons ter beschikking staan, zo nodig met behulp van een warme sanering. Indien dit niet lukt, kunnen de provincies zeer waarschijnlijk in het voorjaar van 2017, geen vergunning voor de Wet Natuurbescherming verlenen voor de IJsselmeervisserij op schubvis. De beschermde watervogels in het IJsselmeer en Markermeer hebben vis nodig als voedsel. Mochten de provincies wel een vergunning verlenen dan zullen andere partijen dit vrijwel zeker gaan aanvechten vanwege de slechte voedselsituatie (net als bij de spieringvisserij).

Geen beroepsmatige visserij betekent, naast een breed gedeelde teleurstelling over het mislukken van onze gezamenlijke inspanningen, dat er een toename van de illegale visserij (stroperij) zal zijn. Er is nu al onvoldoende capaciteit voor handhaving, dat betekent dat dit volkomen uit de hand loopt bij toename van de illegale visserij. Uiteindelijk zijn er alleen maar verliezers, niet in het minst de natuur.

Vanaf 2012

Zoals u weet heeft de provincie Fryslân, naar aanleiding van de zogenaamde spieringcrisis in 2012 (zie de als bijlage bijgevoegde tijdlijn), de aanzet gegeven tot een nadere verkenning op basis van mediation, door mevrouw van Kampen. Met als doel om samen met alle betrokken partijen te komen tot een structurele oplossing voor deze problematiek. Dit Masterplan is in 2013 gepresenteerd. Kort gezegd komt dit er op neer dat er in gezamenlijkheid naar een situatie van duurzame visserij moet worden toegegroeid, waarbij op termijn de visserijinspanning in overeenstemming is met het natuurbelang.

Kansen voor het IJsselmeer en Markermeer

Het moge duidelijk zijn dat iedereen wenst dat het IJsselmeer transformeert tot een natuurgebied van internationale allure en met duidelijke recreatieve meerwaarde. Veel inspanningen om daar naar toe te groeien worden nu al gedaan. Zoals het realiseren van de Markerwadden (€ 70 miljoen), een vismigratierivier (€ 70 miljoen) en diverse andere, kleinere natuurprojecten. Deze natuurontwikkelingsprojecten zijn veelal gekoppeld aan al lopende dijkversterkingsprojecten. Duurzame visserij is een essentiële en onontkoombare voorwaarde om alle andere doelstellingen te realiseren.

Het IJsselmeergebied levert aanzienlijke baten op, ook voor het Rijk. Als voorbeelden daarvan wijzen wij op de realisatie van Windmolenparken en zandwinning in de meren waardoor veel baten terug vloeien naar het rijk. Het Rijk is, zowel privaats- als publiekrechtelijk, bevoegd ten aanzien van de visserij op het IJsselmeer en Markermeer.

Onvoldoende voortgang

Helaas moeten wij constateren dat in de gesprekken tussen uw ministerie en de vissers, zowel rechtstreeks als via de ingestelde Stichting Transitie IJsselmeer, te weinig voortgang wordt geboekt. Ook in onze gezamenlijke overleggen dreigt het nu vast te lopen. Wij zijn van mening dat u een veel te lange periode hanteert om overtollige netten uit het systeem te halen. Ook het door u toegezegde nieuwe robuuste beheersysteem is niet meer dan de voortzetting van het huidige systeem op basis van nettensturing met enkele kleine aanpassingen. Juist dit huidige systeem van nettensturing blijkt nu juist niet gewerkt te hebben. In de brief van 25 maart 2013 hebt u toegezegd aan de Tweede Kamer om te komen tot duurzame visserij. Wij zijn van mening dat de duurzame visserij niet bereikt zal worden met de door u voorgestelde nettensturing.

Direct daaraan gekoppeld is de vraag of en in welke mate vissers gecompenseerd moeten worden voor het inleveren van nettencapaciteit. Doordat uw ministerie voorstelt de beschikbare nettencapaciteit niet voldoende te reduceren en waar dit gebeurt dit ook nog eens pas op zeer lange termijn ter hand wordt genomen, zal de huidige zeer ongewenste situatie nog jaren in stand blijven.

Hoewel wij kennis hebben genomen van uw stellingname dat een warme sanering niet tot de mogelijkheden behoort, doen wij als betrokken partijen een dringend beroep op u om te komen tot een heroverweging van deze stellingname. De reden daarvoor is dat wij al sinds 2013 aan het praten zijn en er nog geen enkele voortgang is geboekt voor wat betreft het herstel van de visbestanden. Integendeel, het onderzoeksbureau Wageningen Marine Research (voorheen Imares), rapporteert in 2016 over het instorten van het brasembestand en een verdere teruggang van andere bestanden. Dit kan zo niet langer doorgaan.

Snelheid en oplossingen

Met de uitkoop van vissers is een relatief laag bedrag gemoed (ingeschat wordt € 5-7 miljoen). Kijkende naar de bedragen voor het natuurherstel in het IJsselmeer (Markerwadden, Vismigratierivier) en de bedragen die worden verdiend met het IJsselmeer (windmolenparken, zandwinning) moet het toch mogelijk zijn om hierin de helpende hand aan vissers en natuur te kunnen bieden? In dit verband wijzen wij ook op de bedragen die u beschikbaar hebt gesteld voor het 'uitkopen' van koeien (30 miljoen) ten behoeve van de melkvee-sector.

Wij blijven graag bereid om onze medewerking te verlenen aan het realiseren van een duurzame visserij op het IJsselmeer, waarbij voor vis, vogel en visserman er weer voldoende evenwicht is. Mede namens de hieronder genoemde partijen,

Gedeputeerde Staten van Fryslân,

J.M. Leemhuis-Stout, voorzitter

A.J. van den Berg, secretaris

voor deze H.M. van Gils, loco-secretaris

provinsje fryslân
provincie fryslân

Johannes Kramer

Sportvisserij
Nederland

Joop Bongers

Provincie
Noord-Holland

Jaap Bond

Nederlandse
Vissersbond
PROVINCIE FLEVOLAND

Johan Nooitgedagt

HET
BLAUWE
HART

Jan Nico Appelman

HET
BLAUWE
HART

Flos Fleischer

Vogelbescherming
NEDERLAND

Fred Wouters

Vanaf 2012 tot heden:

Over de nog niet succesvolle weg naar herstel van visbestanden en duurzame beroepsvisserij in het IJsselmeergebied

2012

- **20 maart:** Raad van State schorst de NB-wet vergunning voor spieringvisserij omdat de Raad de achteruitgang van visetende vogels op het IJsselmeer als een ernstige aantasting van de natuur ziet.
- **6 december:** Uit het advies van de Commissie Toekomst Binnenvisserij o.l.v. dhr Remkes: *"We moeten echter hoe dan ook vaststellen dat op dit moment de visserijcapaciteit op het IJsselmeer veel te groot is ten opzichte van de lage visstand. De Commissie vraagt deze twee overheden [Ministeries van EZ en I&M] om op basis van de doelstellingen uit de Kaderrichtlijn Water en het Natura 2000-beheerplan vast te stellen wat de verantwoord te onttrekken hoeveelheid vis voor het IJsselmeer is."*

2013

- **25 maart:** Min van EZ aan Tweede Kamer over advies Commissie Remkes: *"De laatste jaren zijn er steeds meer signalen gekomen dat de visstand op het IJsselmeer voor de sector structureel problematisch is. Om, in lijn met de visie, directer op de visstand te sturen heeft EZ onderzoeksinstituut IMARES opdracht gegeven om voor het IJsselmeer onderzoek te doen naar de optimale hoeveelheid te onttrekken vis per commercieel bestand. Daarbij moet vooraf worden opgemerkt dat het kabinet streeft naar een samenstelling en hoeveelheid van de vissoorten, die eveneens past binnen de kaders van Natura2000 en de Kaderrichtlijn Water. Rond de zomer worden de eerste resultaten verwacht. In de tweede helft van 2013 zullen dan, op basis van deze resultaten, worden bezien op welke wijze duurzame visserij op het IJsselmeer mogelijk is."*
- **4 juli:** Op initiatief van provincies en NGO's is onder leiding van Marian van Kampen een mediationtraject gestart met als doel een integrale oplossing naar een Rijk IJsselmeer te vinden. Deelnemers: Ministeries van EZ en I&M, Provincies Friesland, Flevoland en Noord-Holland, PO IJsselmeer, Sportvisserij, Stichting het Blauwe Hart, Vogelbescherming Nederland. Staatssecretaris Dijkzwa van EZ meldt aan de Kamer dat zij 1 miljoen euro beschikbaar stelt voor het transitiefonds, te besteden binnen geldende staatssteunregels.
- **20 september:** Vogelbescherming, Stichting Blauwe Hart en Sportvisserij Nederland schorten vanwege het mediationtraject hun juridische bezwaren op tegen de NB-wet vergunningen voor stand want visserij.

2014

- **4 maart:** IMARES stelt vast dat de visstand in het IJsselmeer zich op een historisch dieptepunt bevindt. Een volledige stop op de vangst van schubvis gedurende drie jaar is de eerste noodzakelijke stap naar een oplossing voor de slechte visstand in het IJsselmeer. Dit is de conclusie in het Masterplan Duurzame Visserij dat Marian van Kampen aanbiedt. Inmiddels is in het Transitiefonds 2,5 miljoen euro beschikbaar voor een duurzame oplossing.
- **4 juni:** Voor het Ministerie van EZ is het Masterplan niet acceptabel omdat zij geen warme sanering wil. Er wordt met alle bovengenoemde partijen een nieuwe overeenkomst gesloten waarbij vissers nog 15% van hun netten mogen inzetten met als doel om ten

minste een verdere teruggang van de visstanden te stoppen (geen herstel!). De ongeveer 70 (deeltijd)beroepsvissers worden eenmalig gecompenseerd (circa 7 ton).

2015

- Jan – dec. Ondanks de forse reductie in netten en de financiële compensatie vangen de beroepsvissers meer schubvis dan voorheen. De NVWA constateert veel illegale vangsten en een grootschalig overtreden van de regels door een deel van de beroepsvissers¹.

2016

- 11 april: IMARES stelt vast dat de visstand in het IJsselmeergebied verder achteruit is gegaan. In plaats van een afname van de vangsten snoekbaars en baars, is een sterke toename van de vangsten van deze soorten geconstateerd. De stand van brasem lijkt zelfs te zijn ingestort. Staatssecretaris van Dam van EZ meldt aan de Tweede Kamer *"Met de partijen in het Bestuurlijk Overleg is afgesproken dat we in oktober van dit jaar een besluit nemen over een toekomstig beheersysteem voor het IJsselmeer. [...] Vogelbescherming Nederland, Stichting Het Blauwe Hart en Sportvisserij Nederland gaven aan het primaire advies van IMARES alleen te willen volgen (in plaats van het nemen van nog verdergaande maatregelen) als komend najaar een nieuw, ander beheersysteem kan worden gekozen."*

¹ Brief NVWA van 9 juni 2015 aan ministerie van EZ.